

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Nevalainen, T. (2020) Pedagogisen muutoksen hankaluudesta. Teaching and Learning Centre -
blogi.

URL: <https://www.tuni.fi/tlc/pedagogisen-muutoksen-hankaluudesta/>

Pedagogisen muutoksen hankaluudesta

”Isoin ongelma ei ole se, ettemme pääse yksimielisyyteen siitä että muutos on tarpeen, vaan se, että seisomme menneiden metodologioiden, prosessien ja ajattelutapojen muodostamalla perustalla tehdessämme päätöksiä siitä miten vastaamme ja ryhdymme muutokseen nykyhetkessä ja tästä eteenpäin.” – Jen Kelchner (2018)

COVID-19 -kriisin aikaan muutosta tuntuu olevan ilmassa. On digiloikattu verkko- tai etäopetukseen, opetusryhmiä on pienennetty, mietitty kaikki uusiksi... vai onko? Vai onko hätäisesti viety opetus Teamsiin tai Zoomiin ja muuten pidetty kaikki mahdollisimman entisellään? Heti kohtahan taas palaamme luokkiin luennoimaan 40 – 50 hengen pienryhmille?

Ammattikorkeakoulupedagogiikasta koronakriisin alkuvaiheessa voi lukea lisää mm. [täältä](#).

Kriisejä tulee ja menee, mutta pedagogiikka tuntuu olevan muutoksille suhteellisen vastustuskykyistä – hyvässä ja pahassa. Pedagogistakin muutosta kuitenkin tapahtuu ja haluaisin hieman tarkastella sen ennakkoehtoja ja haastaa pohtimaan tulevaisuuden muutostarpeita ja mahdollisuuksia.

Lähdetään liikkeelle mahdollista muutoksen suuntaa kuvaavasta OECD:n videosta: https://youtu.be/9YNDnkph_Ko

Videon kaltaista viestiä on ollut ilmassa jo pitkään, mutta pelkkä muutoksen tarpeesta puhuminen tai YouTube-videoiden tekeminen ei selvästi riitä. Alla toinen lyhyt video pedagogisen muutoksen tarpeesta:

<https://youtu.be/okpg-IVWLbE>

Käytäntöarkkitehtuuriteoria (Kemmis et al., 2014) lähtee ajatuksesta, että käytännöt, eli yhteiseen toimintaan liittyvien tottumusten muodostamat kokonaisuudet toteutuvat ja muuttuvat ainakin kolmen toisiinsa kietoutuvan tason asetelmissa, jotka ennalta muovaavat kaikkea toimintaa:

- Kulttuuris-diskursiiviset asetelmat (*sanomiset, ajattelutavat*); kielen käyttö, kulttuuriset jaetut ”mielen mallit”, ajatukset ja asenteet.
- Materiaalis-ekonomiset asetelmat (*tekemiset*); asiat ja esineet, tilaa koskevat järjestelyt, ympäristö, taloudelliset resurssit.
- Sosio-poliittiset asetelmat (*suhtautumiset ja suhteutumiset*); ihmisten väliset suhteet, valta, solidaarisuus.

Nämä asetelmat muovaavat toimintaa, mutta ne eivät täysin määritä sitä ennalta. Muutokset käytännöissä ovat siis mahdollisia, mutta toteutuvat ehkä epävarmemmin, hitaammin ja eri tavoin kuin oletamme.

Pedagoginen muutos ei voi toteutua ainoastaan yhdellä käytäntöarkkitehtuurin osa-alueella kerrallaan, koska silloin toiset osa-alueet pitävät kokonaisuuden muuttumattomana ja ”korjaavat” muuttuneen osa-alueen heti kun se on mahdollista. Innovatiiviset tilaratkaisut, organisaatorakenteen muutokset, ryhmäkokojen pienentäminen, uudet digitaaliset opetusvälineet, tai edes koronakriisin aikainen pakko siirtyä etäopetukseen eivät yksin riitä käynnistämään kestäväää muutosta oppilaitosten käytäntöarkkitehtuureissa, ainakaan kovin suoraviihaisesti. Tämä ei tarkoita että maailma pedagogiikan ympärillä palaisi kriisin jälkeen entiselleen, vaan ainoastaan sitä, että käytännöt eivät muutu. Näin muutokselle vastustuskykyiset käytännöt saattavat vähitellen irtautua ympäröivästä todellisuudesta ja tulla kyvyttömiksi vastaamaan sen haasteisiin. Voi myös olla, että koronakriisin vaikutukset ihmisten välisiin suhteisiin ovat lopulta isompi muutostekijä kuin näkyvämpi etäopetukseen siirtyminen.

Keskusteltavaksi

- Missä näet tällä hetkellä suurimman pedagogisen muutoksen tarpeen?
- Entä missä oppilaitosten käytännöissä ovat parhaat muutoksen mahdollisuudet?
- Mitkä oppilaitosten käytännöt eivät näytä erilaisista muutospaineista huolimatta voivan muuttua?

Timo Nevalainen

timo.nevalainen@tuni.fi

[Kasvu ja oppiminen tiimeissä \(LeGiT\) -tutkimusryhmä](#)

Lähteet

Kemmis, S., Wilkinson, J., Edwards-Groves, C., Hardy, I., Grootenboer, P., & Bristol, L. (2014). Praxis, Practice and Practice Architectures. Teoksessa: S. Kemmis, J. Wilkinson, C. Edwards-Groves, I. Hardy, P. Grootenboer, & L. Bristol (toim.), *Changing Practices, Changing Education* (s. 25–41). Springer Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-4560-47-4_2

Kelchner, J., Behrenshausen, B. (toim.). (2018). *The Open Organization Leaders Manual: A handbook for building innovative and engaged teams* (2. painos.).

Teräs, H., Teräs, M. (toim.). (2020). *Covid-19 ja ammattikorkeakoulu – etäopetukseen hyppääminen ja sen vaikutuksia opetukseen ja oppimiseen nyt ja tulevaisuudessa*. Tampereen ammattikorkeakoulun julkaisuja.